

<https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-324-6-48>

УДК 658.5.001.895

Інна ДОЦЕНКО

Хмельницький національний університет

<https://orcid.org/0000-0003-4972-3106>

e-mail: innochka.docenko@gmail.com

ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА З ПОЗИЦІЇ СТРАТЕГІЧНОГО ПІДХОДУ

В статті здійснено аналіз підходів до поняття «фінансовий потенціал», «інвестиційний потенціал», розкрито їх зміст та особливості. Базуючись на результатах критичного аналізу наукових джерел, обґрунтовано, що фінансовий та інвестиційний потенціал підприємства необхідно розглядати як єдину дефініцію, що обумовлено сукупністю загальних характеристик. На основі проведених досліджень запропоновано авторське визначення поняття «фінансово-інвестиційний потенціал» підприємства. Доведено, що фінансово-інвестиційний потенціал суб'єкта господарювання, має низку різновидів, що дало змогу виокремити класифікаційні ознаки фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання. Узагальнено класифікацію чинників, які впливають на величину фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання. Запропоновано послідовність розроблення й реалізації стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства, що визначає пріоритетні напрямки розвитку, джерела формування інвестиційних ресурсів і послідовність етапів реалізації довгострокових фінансово-інвестиційних цілей, що забезпечують загальний розвиток діяльності підприємства на перспективу.

Ключові слова: фінансовий потенціал; інвестиційний потенціал; фінансово-інвестиційний потенціал; стратегія формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства.

Inna DOTSENKO

Khmelnytskyi National University

FORMATION OF THE FINANCIAL AND INVESTMENT POTENTIAL OF THE ENTERPRISE FROM THE POSITION OF A STRATEGIC APPROACH

The article analyzes approaches to the concepts of "financial potential" and "investment potential", reveals their content and features. Based on the results of a critical analysis of scientific sources, it is justified that the financial and investment potential of the enterprise must be considered as a single definition, which is determined by a set of general characteristics. Based on the conducted research, the author's definition of the concept of "financial and investment potential" of an enterprise is proposed. The financial and investment potential of an enterprise is the ability of an enterprise to accumulate a set of internal and external financial and investment resources, to use them as efficiently as possible for the purpose of obtaining economic benefits, to ensure strategic and tactical development goals. It has been proven that the financial and investment potential of a business entity has a number of varieties. The classification features of the financial and investment potential of the business entity are singled out, namely: according to the time required to achieve a certain value of the financial and investment potential of the business; depending on the degree of realization of the financial and investment potential of the business entity; depending on the method of obtaining information necessary for assessing the financial and investment potential of the business entity; on the basis of the expected results of the realization of the financial and investment potential of the enterprise. The classification of factors affecting the financial and investment potential of a business entity is generalized. The sequence of development and implementation of the strategy for the formation of the financial and investment potential of the enterprise is proposed. It determines the priority directions of development, the sources of investment resources and the sequence of stages of realization of long-term financial and investment goals, which ensure the overall development of the enterprise's activities in the future. The formation of the financial and investment potential of the enterprise in the strategic perspective is aimed at restoring the stable state of enterprises, including as a result of investment. And it includes the effect of the joint action of financial and investment resources, combining current and strategic goals with the possibility of attracting internal and external sources for financial support of the enterprise's investment activities.

Keywords: financial potential; investment potential; financial and investment potential; the strategy of forming the financial and investment potential of the enterprise.

Постановка проблеми у загальному вигляді

та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями

Повномасштабна війна та економічна нестабільність в Україні стали новими викликом для вітчизняних підприємств. В умовах нестачі коштів, практичної неможливості доступу до зовнішніх джерел фінансування діяльності підприємств, зростає необхідність підвищення ефективності формування та реалізації фінансово-інвестиційного потенціалу підприємств. Фінансово-інвестиційний потенціал характеризує стан та перспективи використання ресурсних можливостей підприємства. Визначає джерела розвитку суб'єкта господарювання та є вирішальним у забезпеченні його економічного зростання. Формування та забезпечення ефективного використання фінансового потенціалу є основою для розвитку інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання. Фінансово-інвестиційний потенціал суб'єкта господарювання трансформується з простої сукупності власних фінансових ресурсів, накопичених підприємством, у можливість вкладення цих ресурсів в господарську діяльність задля забезпечення активного розвитку. Маючи певний набір фінансових ресурсів, підприємства постійно здійснюють пошук

додаткових джерел фінансування діяльності, вирішують проблеми раціонального та ефективного їх використання. У зв'язку з цим, перед суб'єктами підприємництва постають завдання з побудови надійної стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу для забезпечення його безперервної діяльності в умовах постійних динамічних змін зовнішнього середовища.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Теоретичним аспектам щодо формування та використання фінансового потенціалу підприємства присвячені праці таких українських учених, як: О. Ареф'євої, М. Андрієнко, Б. Блашак [3], В. Васюренко [4], В. Виговського, Т. Кузенко, М. Купири, Л. Ляхович, В. Марченко [5], П. Стецюк [1], В. Троян та ін. Дослідженню проблеми щодо забезпечення інвестиційного потенціалу підприємства присвячено праці таких учених, як: Г. Атамась, Н. Вещепура [14], А. Гречко, Ю. Горященко, В. Джеджула та І. Єпіфанова [8], Н. Сабліна, І. Світлішин, І. Різник, Н. Хотєєва [13], Л. Черненко та ін. Окремі аспекти фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства були предметом наукових пошуків таких вчених: А. Білоченко, Т. Гринько [11], Л. Маматова [10], Т. Погорєлова, Р. Толпежніков [9], К. Павлок, Р. Юрківа [6] та ін. Проте у вітчизняній фаховій літературі недостатньо уваги приділено власне проблемі фінансово-інвестиційного потенціалу для здійснення інвестиційної діяльності підприємств в Україні.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується стаття

Враховуючи складні умови функціонування підприємств в умовах військових дій на території України та нестабільність економіки держави, актуалізується проблема формування стратегії ефективного забезпечення фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єктів господарювання, з метою попередження та мінімізації нестабільних ситуацій, що можуть вплинути на конкурентоспроможність діяльності підприємства.

Формулювання цілей статті

Метою статті є поглиблення розуміння економічної сутності поняття фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства та узагальнення впливу чинників його формування для вирішення проблеми підвищення ефективності діяльності підприємства з позицій стратегічного підходу.

Виклад основного матеріалу

Трансформаційні процеси, які сьогодні відбуваються економіці України, негативно вплинули на розвиток суб'єктів підприємницької діяльності. Внаслідок фінансово-економічної кризи та досить складної ситуації викликаного воєнними діями в країні, діяльність підприємств не забезпечує належної результативності та ефективності. Саме фінансово-інвестиційний потенціал як інтегрована сукупність можливостей, здібностей, ресурсів та засобів набуває вагомого значення у процесах підвищення результативності функціонування вітчизняних підприємств.

Розглядаючи окремо, зазначені складові потенціалу підприємства, слід зазначити, що П. Стецюк трактує поняття «фінансовий потенціал підприємства», як «сукупність фінансових ресурсів з приводу яких на підприємстві виникають відповідні організаційно-економічні відносини, які в кінцевому рахунку спрямовані на забезпечення його високоефективного та прибуткового функціонування» [1, с. 14]. Дане визначення передбачає досягнення позитивного фінансового результату при фіксованому обсязі та використанні всіх видів ресурсів.

Більш прийнятною є думка Г. Куліш, В. Чепки, які зазначають, що «фінансовий потенціал забезпечує можливість трансформації ресурсного, виробничого, інноваційного, інвестиційного, маркетингового, організаційно-управлінського потенціалів у фінансові результати діяльності та використовується для досягнення стратегічних і тактичних цілей підприємства» [2, с. 29]. Зазначений підхід окреслює цілісну систему діяльності підприємства включаючи всі параметри фінансового потенціалу спрямованого на мультиплікативну результативність.

В. Блашак дослідивши зміст фінансового потенціалу підприємства, трактує його як «об'єктивну складову частину структури потенціалу підприємства, яка поєднує і трансформує фінансові ресурси та дає можливість їх ефективного використання» [3, с. 76]. На думку автора, фінансовий потенціал є важливою умовою стабільного розвитку підприємства і підвищення його конкурентоспроможності.

В. Васюренко трактує вказане поняття як «здатність ресурсів і резервів, залучених у виробництво або не залучених у даний момент, тобто авансових, сукупних можливостей формувати та задовольняти потреби в товарах і послугах, оптимально використовуючи наявні ресурси, з огляду на умови й обмеження в рамках галузевої приналежності підприємства» [4, с. 52].

Під фінансовим потенціалом підприємства, В. Марченко, А. Бондар, розуміють «відносини, які виникають між суб'єктами господарювання з приводу виробництва, розподілу, обміну й споживання матеріальних благ, пов'язані з накопиченням та примноженням фінансових активів та впливають на наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів, при цьому розкриваючи можливості для

економічного зростання» [5]. Таке тлумачення враховує можливість формування і використання фінансових ресурсів суб'єктом господарювання.

Результати проведеного дослідження засвідчили той факт, що фінансовий потенціал підприємства ототожнюють з фінансовими ресурсами. За своїм сутнісним наповненням ці поняття схожі, проте за процесом формування та оборотом в фінансово-господарській діяльності вказані поняття різняться. Так, як фінансові ресурси є ліквідною частиною фінансового потенціалу та мають здатність до нарощення прибутковості.

Варіативність визначення змісту поняття «інвестиційний потенціал» пояснюється тим, що різні дослідники трактують вказане поняття відповідно до окремих аспектів його реалізації та формування. Зокрема, Р. Юрків вважає що інвестиційний потенціал – це «фінансові можливості забезпечення інвестування, що визначаються обсягом власних й позикових фінансових ресурсів інвестиційного спрямування та ефективністю їх використання» [6, с. 48]. В той час, як І. Зудова, пов'язує інвестиційну привабливість підприємства з тактичним та стратегічним розвитком підприємства та акцентує увагу на цілях використання інвестиційних ресурсів. Під інвестиційним потенціалом, автор пропонує розуміти комплексне поняття «в якому зосереджена організована сукупність наявних ресурсів та спроможність розвитку підприємства, що досягається через реалізацію можливостей мобілізації внутрішніх та зовнішніх інвестиційних коштів для досягнення стратегічних та тактичних цілей підприємства через механізм інвестування» [7, с. 406]. Тоді як, І. Спіфанова та В. Джеджула, зосереджують увагу лише на стратегічних напрямках розвитку які забезпечить інвестиційний потенціал підприємства. Автори визначають інвестиційний потенціал як «сукупність фінансових ресурсів підприємства та можливість досягнення стратегічних цілей розвитку через реалізацію можливостей мобілізації внутрішніх та зовнішніх інвестиційних коштів через механізм інвестування» [8].

Базуючись на результатах критичного аналізу наукових джерел, слід підкреслити, що фінансовий і інвестиційний потенціал підприємства необхідно розглядати як єдину дефініцію, що обумовлено сукупністю загальних характеристик, таких як: джерела та структура формування фінансових ресурсів, напрями та результати використання). Отже, під фінансово-інвестиційним потенціалом підприємства слід розуміти здатність підприємства акумулювати сукупність внутрішніх та зовнішніх фінансових і інвестиційних ресурсів, максимально ефективно їх використовувати з метою отримання економічної вигоди, для забезпечення стратегічних і тактичних цілей розвитку. Тобто, складовими фінансово-інвестиційного потенціалу є фінансовий потенціал та інвестиційний потенціал підприємства. Відповідно, фінансовий потенціал підприємства характеризується фінансовою незалежністю суб'єкта господарювання, його фінансовою стійкістю та платоспроможністю. У свою чергу, інвестиційний потенціал підприємства характеризується накопиченням інвестиційних ресурсів підприємства та з врахуванням факторів, що впливають на формування інвестиційних потреб господарюючого суб'єкта.

При цьому варто зауважити, що фінансово-інвестиційний потенціал суб'єкта господарювання, має низку різновидів. Опрацювання літературних джерел, зокрема праць [9, 10, 11] дали змогу виокремити різновиди фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання:

– за ознакою часу, необхідного для досягнення певної величини фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства, доцільно виділити поточний, сукупний та перспективний (стратегічний) потенціал. Поточний фінансово-інвестиційний потенціал суб'єкта господарювання відображає його наявні фінансові ресурси які можуть бути використані для забезпечення поточної діяльності. Загальний фінансово-інвестиційний потенціал підприємства, окрім поточного потенціалу, включає також існуючі резерви для збільшення поточного фінансово-інвестиційного потенціалу шляхом реалізації заходів, які не вимагають додаткових витрат на залучення коштів. Перспективний (стратегічний) фінансово-інвестиційний потенціал підприємства являє собою його здатність залучати фінансові ресурси для забезпечення розвитку діяльності у майбутньому;

– залежно від ступеня реалізації фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта підприємства, виокремлюють реалізований та нереалізований потенціал. Реалізований потенціал є частиною фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства, який цей суб'єкт зміг втілити у процесі провадження інвестиційної діяльності. Нереалізований потенціал, який є частиною фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства, який в поточний час суб'єкт господарювання ще не зміг втілити у процесі провадження інвестиційної діяльності;

– залежно від способу отримання відомостей, необхідних для оцінювання фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання, виділяють фактичний та прогнозний потенціал. Фактичний фінансово-інвестиційний потенціал оцінюється на основі інформації про поточні значення факторів зовнішнього й внутрішнього середовища функціонування суб'єкта господарювання, які впливають на рівень інвестиційної діяльності. У разі стабільності внутрішнього та зовнішнього середовища фактичний фінансово-інвестиційний потенціал співпадає з поточним фінансово-інвестиційним потенціалом. Прогнозний фінансово-інвестиційний потенціал для здійснення ефективної діяльності, оцінюється на засадах інформації про прогнозні значення чинників впливу зовнішнього й внутрішнього середовища. Прогнозний

фінансово-інвестиційний потенціал підприємництва може здійснюватися в короткостроковій та довгостроковій перспективі;

– за ознакою очікуваних результатів реалізації фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства, виділяють загальний, ефективний та оптимальний потенціал. Загальний фінансово-інвестиційний потенціал відображає загальну величину фінансових ресурсів, яку може залучити суб'єкт господарювання в інвестиційну діяльність. Ефективний фінансовий потенціал відображає максимальну величину фінансових ресурсів, яку можливо залучити в інвестиційну діяльність, забезпечивши при цьому зростання фінансових результатів господарюючого суб'єкта. Оптимальний фінансово-інвестиційний потенціал відображає величину фінансових ресурсів, яку може залучити підприємство в інвестиційну діяльність, забезпечивши при цьому максимальне зростання фінансових результатів господарської діяльності підприємства.

Процес формування та використання фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання обумовлений наявністю значної кількості чинників що впливають на його діяльність. Дослідження літературних джерел дозволило узагальнити класифікацію чинників, які впливають на величину фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання, яка представлена в табл. 1.

Таблиця 1

Групування чинників формування фінансово-інвестиційного суб'єкта господарювання	
Класифікаційна ознака	Групи чинників формування фінансово-інвестиційного потенціалу
За складовими формування фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта підприємництва	– чинники формування фінансово-інвестиційного потенціалу за рахунок власних (внутрішніх) джерел; – чинники формування фінансово-інвестиційного потенціалу за рахунок позичкових ресурсів; – чинники формування фінансово-інвестиційного потенціалу за рахунок залучених джерел.
За видами формування фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання	– чинники формування поточного фінансово-інвестиційного потенціалу; – чинники формування стратегічного фінансово-інвестиційного потенціалу.
За характером впливу на формування фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання	– об'єктивні чинники; – суб'єктивні чинники.
За економічним змістом формування фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання	– чинники, які впливають на величину прибутку; – чинники, які впливають на ризикованість діяльності підприємства – чинники, які впливають на інвестиційну привабливість підприємства; – чинники, які впливають на процес формування фінансового потенціалу; – чинники, які впливають на можливість використання зовнішніх джерел фінансування інвестиційної діяльності.
За наслідками впливу на фінансово-інвестиційний потенціал діяльності суб'єкта господарювання	– позитивні чинники; – негативні чинники.
За походженням діяльності суб'єкта господарювання	– чинники внутрішнього середовища суб'єкта підприємницької діяльності; – чинники зовнішнього середовища суб'єкта підприємницької діяльності.

Джерело: узагальнено на основі [12, 13]

Застосування вище описаних чинників, які впливають на стан та формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства, у реальній практиці управління дозволить вирішити проблему його формування та ефективного використання.

Формування фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єктів підприємництва передбачає формування сукупності стратегічних заходів, які встановлюють послідовність досягнення цілей підприємства з урахуванням можливостей найбільш ефективного використання фінансових ресурсів. Розробка та реалізація стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства, яка була б спрямована на активізацію ділової активності та нарощення фінансової стійкості підприємства, є вкрай важливим завданням в умовах нестабільності зовнішнього середовища.

Стратегія – це «узагальнююча модель тривалих дій, необхідних підприємству для досягнення поставлених цілей за можливостей, що має підприємство» [14, с. 60]. Стратегію формування фінансово-інвестиційного потенціалу суб'єкта господарювання можна представити як генеральний план дій у сфері фінансового забезпечення фінансової та інвестиційної діяльності підприємства, що визначає пріоритетні напрямки розвитку, джерела формування інвестиційних ресурсів і послідовність етапів реалізації довгострокових фінансово-інвестиційних цілей, що забезпечують загальний розвиток підприємства. Послідовність розроблення та реалізації стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства наведено на рис. 1.

На першому етапі визначаються мети, цілі, місії та завдання суб'єкта господарювання. Це етап вибору загальної місії суб'єкта господарювання, визначення мети його функціонування. При цьому визначаються довгострокові завдання, що забезпечують задоволення всіх потреб підприємства. Варто відзначити, що різні суб'єкти господарювання можуть мати різні цілі діяльності. Переважна більшість суб'єктів підприємництва прагнуть максимізувати свій прибуток. Однак окремі суб'єкти господарювання прагнуть забезпечити, крім фінансових потреб, ще й соціальні завдання. Існує думка, що підприємство може функціонувати ефективно лише за умови, якщо буде забезпечувати досягнення певних зовнішніх цілей, які

мають на меті забезпечити соціально-економічні завдання. Тому основними цілями суб'єкта господарювання можуть виступати: покращення існуючого фінансового стану, отримання певних соціальних результатів, максимізація величини власного капіталу, розширення частки ринків збуту продукції та інші.

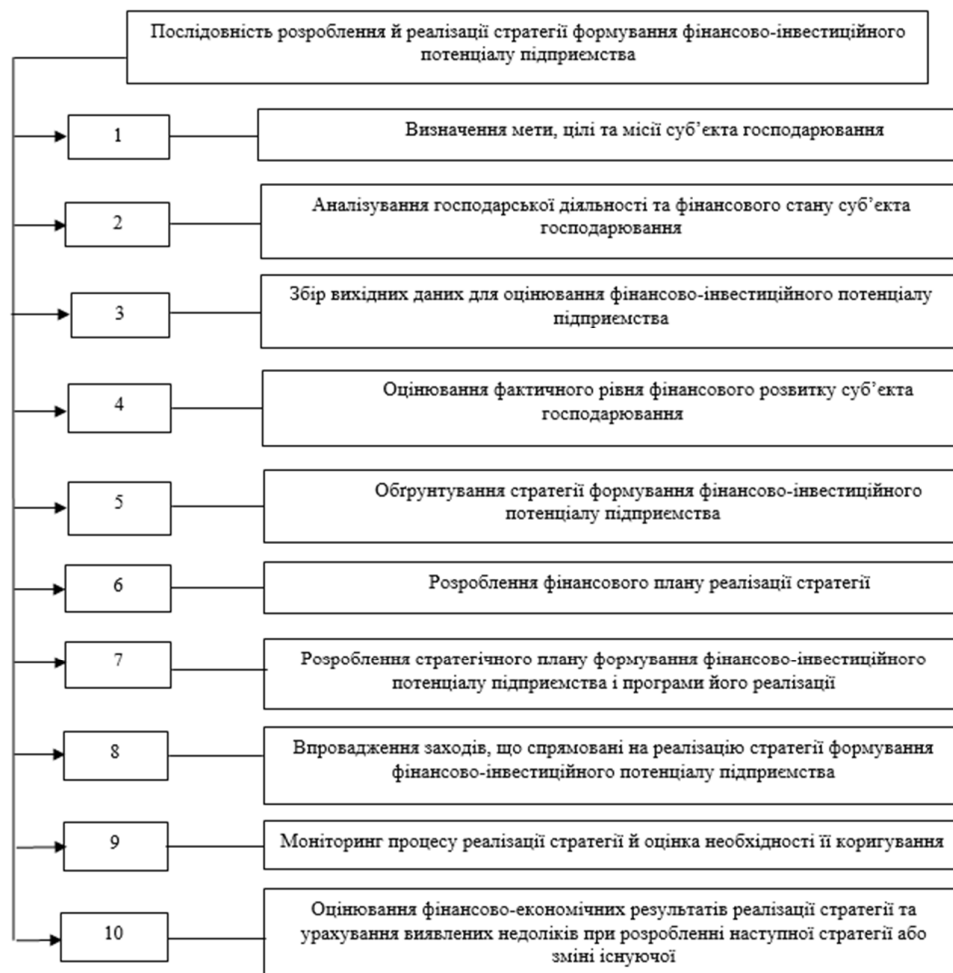

Рис. 1. Послідовність розроблення та реалізації стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства
Джерело: запропоновано автором

На другому етапі, здійснюється аналіз господарської діяльності та фінансового стану підприємства, що дасть змогу з'ясувати ефективність функціонування підприємства в динаміці, оцінити його платоспроможність та фінансову стійкість. Результати аналізування дають змогу виявити резерви покращення існуючого фінансового стану суб'єкта господарювання.

На третьому етапі проводиться збір вихідних даних для оцінювання фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства. Під час збору необхідної інформації варто детально дослідити чинники впливу внутрішнього та зовнішнього середовища на функціонування господарюючого суб'єкта. Особливу роль відіграє виявлення чинників зовнішнього середовища підприємства, що впливають на певні процеси господарської діяльності, а саме вивчення й оцінка їх динаміки в певному часовому періоді, визначення можливих напрямів впливу чинників зовнішнього середовища на досягнення фінансово-господарської діяльності суб'єкта господарювання. При цьому необхідно аналізувати як чинники впливу, так і причини їх виникнення.

На четвертому етапі проводиться оцінка фактичного рівня фінансово-інвестиційного розвитку підприємства. Результати проведеної оцінки дають змогу з'ясувати, за якими напрямами та сферами діяльності суб'єкта господарювання існують можливості фінансово-інвестиційного розвитку, а також виявити сильні і слабкі сторони діяльності підприємства.

На п'ятому етапі, здійснюється обґрунтування стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства. На цьому етапі визначається та обирається конкретний різновид такої стратегії або комбінації стратегій, який має узгоджуватися з стратегічними напрямами економічного розвитку суб'єкта господарювання.

На шостому етапі відбувається розроблення фінансового плану реалізації інвестиційної стратегії. На підставі проведення фінансової оцінки визначається реальність рішень стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства. Оцінка проводиться на основі фінансових та інвестиційних показників діагностики фінансового стану підприємства та дає змогу виявити критичні точки діяльності підприємства, визначити причини проблем і запланувати дії, спрямовані на їх вирішення. Серед безлічі фінансових показників особливе значення для визначення фінансової стійкості підприємства та аналізу стратегічних проблем мають такі показники: темпи зростання власних оборотних коштів; ділової активності підприємства на ринку; прибутковості (рентабельності). На підставі фінансових оцінок керівник підприємства може прийняти рішення про перерозподіл ресурсів між стратегічними напрямками діяльності підприємства.

На сьомому етапі здійснюється розробка стратегічного плану формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства і програми його реалізації, визначаються основні напрямки та етапи впровадження.

На восьмому етапі здійснюється впровадження заходів, що спрямовані на реалізацію стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства, яка розроблена.

На дев'ятому етапі здійснюється моніторинг процесу реалізації стратегії й оцінка необхідності її коригування. Моніторинг процесу реалізації стратегії ґрунтується на зіставленні очікуваних у майбутньому позитивних надходжень, з здійснюваними витратами капітальні вкладення.

На останньому етапі здійснюється оцінювання фінансово-економічних результатів реалізації стратегії та урахування виявлених недоліків при розробленні наступної стратегії або зміні існуючої.

Кінцева ефективність стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства зумовлена не лише її власним змістом, а й тим, наскільки комплексно та органічно вона взаємопов'язана з усіма іншими стратегіями розвитку суб'єкта господарювання.

Важливо підкреслити, що фінансово-інвестиційний потенціал підприємства вказує лише на здатність здійснення інвестиційної діяльності, проте ні в якому разі не гарантує його обов'язкового втілення. Остаточне рішення про здійснення інвестиційної діяльності залежить від рівня та ефективності використання цього потенціалу для конкретних цілей. Таким чином, можливою є ситуація, коли існує значний потенціал, але через вплив ряду обмежуючих факторів його не вистачає для задоволення інвестиційних потреб.

Стратегії формування фінансово-інвестиційного потенціалу розробляється на довгостроковий період розвитку і в подальшому веде до вирішення великомасштабних завдань з прогнозування та регулювання фінансових і інвестиційних процесів на стратегічну перспективу. Стратегія передбачає вибір ефективних варіантів розвитку фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства, як на стадії активного формування потенціалу, так само і в період завершення функціонування. Стратегія фінансово-інвестиційного потенціалу повинна розроблятися на початковому етапі розгляду джерел фінансування діяльності підприємства, щоб можна було забезпечити сталий розвиток підприємства на кожному етапі його функціонування, що в подальшому забезпечить ефективне формування власного та залученого капіталу.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі

В результаті проведеного дослідження можна відзначити, що стратегія формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства дає можливість знайти ефективні джерела мобілізації фінансових ресурсів на кожному етапі діяльності підприємства і напрямки фінансування в інвестиційні проекти. Формування фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства в стратегічній перспективі спрямована на відновлення стійкого стану підприємств, в тому числі в результаті інвестування. І включає ефект спільної дії фінансових і інвестиційних ресурсів, комбінування поточних та стратегічних цілей з можливістю залучення внутрішніх і зовнішніх джерел для фінансового забезпечення інвестиційної діяльності підприємства.

Література

1. Стецюк П. А., Корнійчук Г. В. Теоретичні та практичні аспекти організації планування фінансового потенціалу підприємства. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2017. № 4 (22). С. 12–17.
2. Куліш Г. П., Чепка В. В. Фінансовий потенціал підприємства та його роль в умовах нестабільності економіки. *Статистика України*. 2017. № 1. С. 29–35.
3. Блащак В. Я. Фінансовий потенціал у структурі потенціалу підприємства. *Вчені записки ТНУ імені І. В. Вернадського*. 2019. № 3. Т. 30 (69). С. 74–78.
4. Васюренко В. А. Оцінка економічного потенціалу підприємства. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2016. № 17. Ч. 1. С. 51–54.
5. Марченко В. М., Бондар А. І. Управління фінансовим потенціалом підприємства. *Ефективна економіка*. 2018. № 11. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/11_2018/6.pdf
6. Юрків Р. Р. Формування фінансового потенціалу інвестиційної діяльності суб'єктів малого підприємництва в Україні. *Агросвіт*. 2021. № 13-14. С. 45–52.
7. Зудова І. Ю., Щиголева А. В. Особливості формування чинників інвестиційного потенціалу підприємства. *Економіка і суспільство*. 2018. Вип. 19. С. 403–408.

8. Єпіфанова І. Ю., Джеджула В. В., Косарук О. М., Сауляк А. В. Управління інвестиційним потенціалом підприємств харчової промисловості. *Innovation and Sustainability*. 2022. № 2. URL: <https://ins.vntu.edu.ua/index.php/ins/article/view/25>.

9. Толпежніков Р. О., Маматова Л. Ш. Концепція забезпечення фінансово-інвестиційного потенціалу підприємств. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. Вип. 10. С. 897-903.

10. Маматова Л. Ш. Формування матриці стратегій забезпечення фінансово-інвестиційного потенціалу промислових підприємств. *Reporter of The Priazovskyi State Technical University*. 2016. Is.31, vol. 1. pp. 304-314.

11. Гринько Т. В., Смирнов С. О. Методичні підходи до оцінки фінансово-інвестиційного потенціалу промислового підприємства. *Ефективна економіка*. 2014. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4929>

12. Базарник О. Р. Чинники формування фінансового потенціалу інвестиційної діяльності підприємств у сфері ресурсозбереження. *Молодіжна наукова ліга*. 2023. URL: <https://archive.liga.science/index.php/conference-proceedings/article/view/305/>

13. Чиж Л. П., Хотеева Н. В., Денисенко М. С. Формування інвестиційного потенціалу як умова забезпечення розвитку підприємства. *Наукові перспективи*. 2022. № 11 (29). С. 291–302.

14. Вецепура Н. В., Смагло Н. В. Підвищення інвестиційної привабливості підприємства з позиції стратегічного контексту. *Держава та регіони*. 2021. № 1 (118). С. 57–64.

References

1. Stetsiuk P. A., Komiichuk H. V. Teoretychni ta praktychni aspekty orhanizatsii planuvannya finansovoho potentsialu pidpriemstva. *Ekonomika. Menedzhment. Biznes*. 2017. № 4 (22). S. 12–17.

2. Kulish H. P., Chepka V. V. Finansovyi potentsial pidpriemstva ta yoho rol v umovakh nestabilnosti ekonomiky. *Statystyka Ukrainy*. 2017. № 1. S. 29–35.

3. Blashchak V. Ya. Finansovyi potentsial u strukturі potentsialu pidpriemstva. *Vcheni zapysky TNU imeni I. V. Vernadskoho*. 2019. № 3. T. 30 (69). S. 74–78.

4. Vasiurenko V. A. Otsinka ekonomichnoho potentsialu pidpriemstva. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnogo universytetu*. 2016. № 17. Ch. 1. S. 51–54.

5. Marchenko V. M., Bondar A. I. Upravlinnia finansovym potentsialom pidpriemstva. *Efektivna ekonomika*. 2018. № 11. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/11_2018/6.pdf

6. Yurkiv R. R. Formuvannya finansovoho potentsialu investytsiinoi diialnosti subiektiv maloho pidpriemnytstva v Ukraini. *Ahrosvit*. 2021. № 13-14. S. 45–52.

7. Zudova I. Yu., Shchyholieva A. V. Osoblyvosti formuvannya chynnykiv investytsiinoho potentsialu pidpriemstva. *Ekonomika i suspilstvo*. 2018. Vyp. 19. S. 403–408.

8. Yepifanova I. Yu., Dzhedzhula V. V., Kosaruk O. M., Sauliak A. V. Upravlinnia investytsiinym potentsialom pidpriemstv kharchovoi promyslovosti. *Innovation and Sustainability*. 2022. № 2. URL: <https://ins.vntu.edu.ua/index.php/ins/article/view/25>.

9. Tolpezhnikov R. O., Mamatova L. Sh. Kontseptsiia zabezpechennia finansovo-investytsiinoho potentsialu pidpriemstv. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*. 2016. Vyp. 10. S. 897-903.

10. Mamatova L. Sh. Formuvannya matrytsi stratehii zabezpechennia finansovo-investytsiinoho potentsialu promyslovykh pidpriemstv. *Reporter of The Priazovskyi State Technical University*. 2016. Is.31, vol. 1. pp. 304-314.

11. Hrynko T. V., Smyrnov S. O. Metodychni pidkhody do otsinky finansovo-investytsiinoho potentsialu promyslovoho pidpriemstva. *Efektivna ekonomika*. 2014. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4929>

12. Bazarnyk O. R. Chynnyky formuvannya finansovoho potentsialu investytsiinoi diialnosti pidpriemstv u sferi resursozberezhennia. *Molodizhna naukova liha*. 2023. URL: <https://archive.liga.science/index.php/conference-proceedings/article/view/305/>

13. Chyzh L. P., Khotieieva N. V., Denysenko M. S. Formuvannya investytsiinoho potentsialu yak umova zabezpechennia rozvytku pidpriemstva. *Naukovi perspektyvy*. 2022. № 11 (29). S. 291–302.

14. Vetsepura N. V., Smahlo N. V. Pidvyshchennia investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstva z pozytsii stratehichnoho kontekstu. *Derzhava ta rehiony*. 2021. № 1 (118). S. 57–64.